

به نام خدا

گزارش برنامه صعود به قله علم کوه

باشگاه کوهنوردی تهران

منطقه علم کوه (تخت سلیمان) با دارا بودن بیشتر از ۴۰ قله بالای ۴۰۰۰ متر همواره یکی از مناطق مورد توجه کوهنوردان بوده است. این منطقه که در ۲۰ کیلومتری کلاردشت قرار دارد، به سبب وجود یخچال ها و مسیر های فنی متعدد برای کوهنوردی و سنگنوردی، به عنوان یکی از پایگاه های اصلی کوهنوردان به شمار می رود. ازین میان علم کوه با ارتفاع ۴۸۵۰ متر به عنوان دومین قله بلند ایران شناخته میشود. این کوه به علت مسیرهای فنی متعددی که برای صعود دارد توسط برخی به عنوان K2 ایران نام برده میشود.

از مسیر های معروف صعود به این قله میتوان از مسیر جبهه جنوبی (حصارچال)، جبهه شرقی یا سیاسنگ، گرده آلمان ها و همچنین مسیر جبهه شمالی از طریق دیواره علم نام برد.

بر طبق تقویم ورزشی باشگاه کوهنوردی تهران در هفته دوم مردادماه، صعود از دو مسیر گرده آلمان ها و مسیر سیاسنگ برنامه ریزی شده بود. بنابر هماهنگی های اولیه انجام شده توسط سرپرست برنامه جناب آقای میرجلالی، بنا بود این برنامه با رویکرد اصلی شرکت دادن اعضای جدید به ویژه آن دسته که تا به حال در این منطقه فعالیتی نداشتند، اجرا شود. به طوری که از ۱۶ نفر عضو شرکت کننده قریب به اتفاق از اعضای جدید دو سال اخیر باشگاه و ۱۲ نفر برای اولین بار به این منطقه آمده بودند.

طبق برنامه ریزی های انجام شده توسط سرپرست و کمک سرپرست، دو برنامه به عنوان پیش برنامه آماده سازی برای صعود به قله علم کوه از مسیر سیاسنگ ها، در نظر گرفته شده بود. برنامه اول صعود یک روزه به قله خلنو، از قلل به نام البرز مرکزی، و همچنین صعود به قله اسپیلت به

عنوان برنامه دوم تایین شد. پیش برنامه اول به سبب پیمایشی بودن و فعالیت در ارتفاع بالا و برنامه دوم به جهت درگیری با سنگ و نزدیکی شرایط به مسیر سیاستگ حائز اهمیت بود.

برنامه اول سه هفته مانده به برنامه اصلی و با حضور پنج تن از شرکت کنندگان در آن، با موفقیت برگزار شد. همانطور که انتظار میرفت، و با توجه به دقت نظر سرپرست محترم نسبت به مساعد بودن شرایط و زمانبندی دقیق صعود، دو هفته مانده به اجرای برنامه اصلی، شناسایی منطقه توسط ایشان به همراه آقای تنهایی، کمک سرپرست و مسئول فنی برنامه صورت گرفت. با توجه به مشاهدات صورت گرفته و عکس های تهیه شده، مشخص شد که صعود از این مسیر به صلاح نیست، چنانکه به نقل از پیشکسوتان، میزان بارش و حجم برف انباشته شده در منطقه در طی ۱۵ سال اخیر کم سابقه بوده است. لذا با همفکری جمع و هدایت مسئولین برنامه، بنا شد تا صعود از مسیر جنوبی صورت گیرد. این مسیر که به عنوان ساده ترین مسیر جهت دسترسی به قله علم شناخته می شود، از جبهه جنوبی این کوه بوده که شرایط مساعدی را برای صعود فراهم می آورد.

بر طبق برنامه ریزی های انجام شده حرکت از میدان امام حسین تهران، توسط یک دستگاه مینی بوس در ساعت ۴:۱۵ صبح با تقریبا ۱۵ دقیقه تاخیر انجام شد. حدود ساعت ۵ صبح بود که پس از توقفی کوتاه در میدان آزادی جهت بستن بارها، از مسیر کرج-چالوس به سمت کلاردشت روانه شدیم. برخلاف انتظار، با طی مسیری روان و کم ترافیک ساعت ۱۰:۳۰ صبح به کلاردشت رسیده و پس از توقفی کوتاه به سمت رودبارک و از آنجا بدون معطلی به سمت ونداربن حرکت کردیم. ساعت ۱۱ صبح در حالی به پناهگاه کوهنوردان ونداربن رسیدیم که آسمان ابری و هوا مه گرفته بود. باد ملایمی در منطقه میوزید و خنکای مطبوعی را به همراه داشت.

پس از کمی استراحت، صرف نهار و تحویل بارهای اضافه در ساعت ۱۴:۴۵ دقیقه توسط یک دستگاه نیسان که از قبل هماهنگ شده بود، به سمت منطقه حرکت کردیم. پس از یک ساعت حرکت در مسیر نه چندان هموار، به محلی رسیدیم که به سبب قرار گیری آن در میان دو کوه و عبور رودخانه در زیر آن به تنگ گلو شهرت داشت. بارها را از نیسان خالی کرده و پس از تحصیل آمادگی و بستن کوله ها مسیر کوهپیمایی روز نخست خود را از ارتفاع ۳۲۷۰ متری سطح دریا آغاز کردیم. به راستی که عبور از میان کوه ها در آن هوای مه گرفته در کنار استفاده از مناظر بکر

مناطق شمال ایران، لذتی وصف نشدنی داشت. تقریباً پس از نزدیک به ۲ ساعت و ربع کوهپیمایی سبک، به منطقه حصار چال رسیدیم. دشتی که دورتادور توسط کوه های سربه فلک کشیده محاصره شده بود. با ورود به دشت حصار چال، اولین چیزی که نظرمان را جلب کرد، تعدد چادرهای کوهنوردی در منطقه بود. گویی وضعیت آب و هوایی و فرصت مناسب، شرایط را به گونه ای محیا کرده بود تا کوهنوردان بسیاری از تمامی نقاط ایران، به این منطقه سرازیر شوند.

با نظر سرپرست و کمک سرپرست برنامه، محدوده ای مناسب جهت برپایی چادرها انتخاب شد. بلافاصله و همانگونه که از قبل نفرات هم‌چادری مشخص شده بودند، عملیات برپایی چادرها آغاز شد. از آنجا که آسمان نیمه ابری آن ساعات نوید بارش شامگاهی را میداد، به توصیه مسئولین ثابت کردن چادرها و برپایی آن به دقت تمام انجام گرفت. بعد از بازرسی اولیه چادرها توسط سرپرست و استراحتی کوتاه همگی گرد هم جمع شدیم تا معرفی منطقه و قله اطراف، توسط آقای میرجلالی و با همراهی داوود تنهایی عزیز انجام شود.

ابتدای صحبت با طرح پرسشی از معیارهای انتخاب محلی مناسب جهت کمپ چادرها شروع شد. از نکات حائز اهمیت در انتخاب محل کمپ میتوان به سهولت عبور در ساعات تاریک و روشن ابتدای روز، نزدیکی به مسیر صعود روز بعد و همچنین دسترسی به آب تمیز با توجه به شلوغی منطقه اشاره کرد. سپس بحث با ارائه نقشه ای از قله اطراف ادامه یافت. در سمت شمال قله علم کوه و مرجیکش، در غرب قله منار، ستاره، گردونه کوه، خرسان شمالی و جنوبی و در سمت جنوب قله لشگرک بزرگ و کوچک خودنمایی میکرد.

بالاخره پس از صرف شام به استراحت پرداختیم تا طبق هماهنگی های انجام شده در ساعت ۴ صبح صعود خود را به سمت قله علم کوه آغاز کنیم. همانطور که انتظار میرفت در ساعات میانی شب براه صدای بارش باران و تگرگ از خواب بیدار شدیم. با گذر از ساعت ۴ صبح و ادامه بارش باران صعود ناممکن مینمود. با تصمیم سرپرست برنامه منتظر ماندیم تا شاید بارش تمام شده و شرایط را بررسی کنیم. ساعت حدوداً ۷ صبح بود که بارش قطع شده و همگی از چادرها خارج شدیم. با اخطار به جای سرپرست نسبت به پیامدهای صعود در این ساعت به لحاظ احتمال برگشت در دیروقت، با توافق جمعی به همراه ۱۳ نفر از هم‌نوردان به سمت قله حرکت کردیم.

مسیر پررفت و آمد بود و شلوغی بیش از حد راه، گاهی مانع از سرعت گرفتن تیم میشد. با سرقدمی سرپرست تیم آقای میرجلالی، و عقبداری آقای تنهایی در مسیری با شیب ملایم به سمت قله علم کوه حرکت میکردیم. خوشبختانه مسیر ساده ای در پیش داشتیم و تیم از آمادگی نسبتاً خوبی برخوردار بود. پس از نزدیک به ۴ ساعت کوهپیمایی در هوایی مه آلود همراه با وزش بادی گاهی شدید، در ساعت ۱۱:۲۰ موفق به فتح قله علم کوه شدیم. آنچه بیش از همه، ما را در میان سایر تیم‌ها شاخص میکرد، ریتم مشخص و انسجام تیمی عالی بود؛ به طوری که همگی با هم پا بر قله علم کوه نهادیم.

بلافاصله و پس از ثبت چند عکس تیمی، از مسیر شن اسکی مشرف به قله به سمت حصار چال سرازیر شدیم. با توجه به زمان ازدست رفته صبح و با تاکید به جای سرپرست برنامه، به سرعت در مسیر فرود حرکت میکردیم. پس از رسیدن به کمپ در ساعت ۱۳:۴۰، بدون معطلی چادرها را جمع کرده و با بستن کوله‌ها به سمت تنگه گلو و محل مقرر شده با نیشان حرکت کردیم. درنهایت، خوشبختانه راس ساعت ۱۶ به محل سوار شدن نیشان رسیده و بلافاصله به سمت قرارگاه ونداربن روانه شدیم. پس از یک ساعت به محل پناهگاه رسیده و بعد از اندکی استراحت، استحمام و صرف ناهاری مختصر در ساعت ۱۹ توسط مینی بوس به سمت کلاردشت حرکت کردیم. در کلاردشت توقف کوتاهی به جهت صرف شام داشته و از آنجا راهی تهران شدیم. سرانجام برنامه در ساعت ۱:۳۰ دقیقه شب و با رسیدن به تهران به پایان رسید.

افراد شرکت کننده:

آقایان: سعید میرجلالی (سرپرست)، داوود تنهایی (کمک سرپرست و مسئول فنی)، جمشید حاجی نوروزی، محمد قاسمی، مهدی نوریان، سعید افشار، پدram بهرامی، مسعود شاملو، ناصر پارساگر، سیاوش نوری

خانم‌ها: شبنم رشیدی، فرشته ناصری، مریم سپهری، نرگس فتحی، مهسا نادری